

HỒI 8

**Ấn Dấn Khó Phận Núi Hoang Xảy Ấc Đầu
Gốc Rễ Chưa Đoạn Một Lờì Nghe Mệnh Mạng****L**

ăng Vị Phong lăn lộn trong giang hồ, đã trải qua vô số nguy nan, đúng là chưa có chuyện nguy hiểm gì mà chưa từng gặp, dù kẻ địch hung ác đến bao nhiêu chàng cũng chẳng hề sợ hãi, nhưng lúc này chàng thiếu niên áo vàng cứ thẳng tiến ngay đơ tới như một cái xác khô, tròng mắt đứng yên, phát tia nhìn lạnh lẽo, chàng bất giác cũng nổi da gà. Chàng ta đã sắp đến gần trước mặt Phó Thanh Chủ, sát khí trên mặt càng lộ hơn, Lăng Vị Phong suýt nữa kêu lên. Nhưng chàng biết Phó Thanh Chủ đã chuẩn bị trước, trông ông ta vẫn tự nhiên tựa như chẳng có chuyện gì xảy ra thì chàng cũng hơi yên lòng, thầm nhủ: “Tuy võ công của thiếu niên áo vàng cực kỳ cao cường nhưng Phó Thanh Chủ cũng là nhân vật lừng lẫy trên võ lâm, chẳng thể nào trong khoảnh khắc mà đã bị thiếu niên áo vàng chế phục, nếu ông ta ra tay mình sẽ đến tương trợ. Hai người hợp lực lẽ nào không chế phục được y?”.

Phó Thanh Chủ vẫn đợi thiếu niên áo vàng đến bên cạnh, ông ta mới chậm rãi đứng dậy, hồ hững hỏi: “Ngủ có ngon không?” thiếu niên áo vàng nhìn Phó Thanh Chủ chờ dẫn. Phó Thanh Chủ mỉm cười, bưng chén trà đưa tới nói: “Uống một chén trà”. Thiếu niên áo vàng buông tay phải, cây kiếm rút keng xuống đất, cầm cái ly trà uống cạn, Phó Thanh Chủ nói: “Nếu mệt thì ngủ một lát nữa”. Nói chưa xong lời thiếu niên áo vàng đã ngã xuống đất, trong khoảnh khắc đã phát ra tiếng ngáy.

Lăng Vị Phong đang định nhảy ra thì chợt nghe tiếng lạch cạch ở trên lầu, thầm nhủ: “Chả lẽ có gã nào mất hồn nữa?” chỉ nghe tiếng bước chân rất gấp gáp, một nàng thiếu nữ vội vã chạy xuống, thiếu

